

modsat Standpunkt, er ikke let at forklare. I Virkeligheden har det været nødvendigt at sige andet eller mere, end hvad der hidtil er sagt. Men naar det nu er blevet nødvendigt at sige det i bestemtere Udtryk, saa er vort Svar dette: Folketinget ønsker ikke at give sin Tilslutning til den foreslaaede Forhøjelse af Brændevinsafgiften, for at give hel eller delvis Dækning for den Indtægtsnedgang, den foreliggende Toldreform vil medføre. Lige saa lidt og endnu mindre vil Folketinget forhøje Brændevinsafgiften i det Øjemed at lade forøgede Indtægter flyde ned i Statskassen for at skaffe Midler i al Almindelighed til Dækning af Udgifter, hvorom der for Tiden ingen Bestemmelse er truffen. Og mindst af alt vil Folketinget gøre dette, naar Finanserne bestyres af den nuværende Regering.

Jeg skal nu gaa over til saa kort som muligt at kaste et Blik paa de forskellige Betragtninger, som fremføres til Fordel for en forhøjet Brændevinsafgift. Men inden jeg gør det, vil jeg endnu tilføje et Ord. Det ligger saavel i den foreslaaede Dagsorden som i de Udtalelser i Betænkningen, som motivere den, at der intet dermed er sagt om den Holdning, som dette Ting eller dette Tings Flertal eller hvert enkelt Medlem i dette Ting i Fremtiden, ved andre Lejligheder, under andre Forhold, vil tage med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. I den Henseende faar enhver at staa frit. Der kan derom være forskellige Opfattelser, det ved enhver, og under andre Forhold kan der tages andre Stillinger. Rent personlig — jeg taler her udtrykkelig for mig selv — ønsker jeg at gentage, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har sagt, og hvorom jeg ikke ønsker, at der skal være nogen Tvivl, at jeg ikke er en principiel Modstander af en Forhøjelse af Brændevinsskatten. Jeg kan meget vel tænke mig Forhold, under hvilke jeg vilde finde det fuldt forsvarligt at gaa til et saadant Skridt og finde det urigtigt ikke gøre det. Og jeg gaar endnu videre. Jeg vilde for mit Vedkommende meget vel kunne tænke mig Forhold, hvorunder jeg kunde gaa med til en moderat Forhøjelse af Brændevinsskatten, ogsaa i det Øjemed at tilvejebringe en Reform af Toldloven. Jeg kunde gøre det under den Forudsætning, at dette virkelig var en nødvendig Betingelse for at opnaa en forstandig Toldreform, hvis dette var den eneste Vej, ad hvilken man kunde naa dertil. Men efter min Opfattelse stiller det sig lige omvendt;

saaledes som Forholdene ligge, er Brændevinsskatten en Hindring for Toldloven. Det er en Klods, som er bunden om Benet saavel paa denne som paa de andre Skattelove, og den, som i god Tro gaar i Brechen for dette Lovforslag, tjener i Virkeligheden kun dem, hvis Ønske det er at forhindre disse Skatteloves Gennemførelse.

De Betragtninger, der fremføres til Fordel for at forhøje Brændevinsafgiften, gaa hovedsagelig ud fra tre forskellige Synspunkter. Det ene er Indskrænkning af Drikkeriet. Det andet, at man ved denne Afgift vil skaffe hel eller delvis Dækning for en Toldreform. Det tredje, at man uafhængig af Toldreformen vil skaffe forøgede Indtægter for Statskassen, være sig for i al Almindelighed at fylde Penge i Statskassen eller for at skaffe Penge til bestemte Øjemed, hvilke i øvrigt kunne være meget forskellige. Jeg behøver næppe at gøre opmærksom paa, at de her nævnte Formaal for en væsentlig Del stride imod hverandre. I samme Grad, som et af Formaalene opnaas, blive de andre ikke opnaaede. Det er ikke mærkeligt, at man ud fra disse forskellige Synspunkter ones om Modstand mod Loven. Men hvad der er mærkeligt, er, at de forskellige Synspunkter kunne forenes i samme Bevidsthed. Man kan høre samme Mand bruge de forskellige Argumenter i Flæng, uden at det synes at gøre Skaar i hans Overbevisning, at han modsiges sig selv, fordi de forskellige Formaal ere indbyrdes modstridende. — Hvad det første Synspunkt, Modarbejdelsen af Drikkeriet, angaar, er det overflødigt at sige, at alle ere enige om, at udbredt Drikfældighed er en stor Samfundssulykke, og jeg skal ogsaa villig indrømme, at Brændevin er det billigste, derfor det lettest tilgængelige, og maaske ogsaa i fysisk Henseende det mest ødelæggende Berusningsmiddel. Men det forekommer mig alligevel, at Agitationen for en forhøjet Brændevinsafgift ud fra denne Betragtning, som tidligere har været meget højlydt, i de senere Aar ligesom har tabt noget i Energi. Det er, som om dette Argument ikke længer fremføres med fuldstændig den samme Selvsikkerhed som tidligere. Den aarvaagne Skepsis, som er et Kendetegn for vor Samfundsopfattelse, og ofte maaske et alt for fremtrædende Kendetegn, lader ikke nogen Talemaade henstaa urørt; den skærer dem igennem, krænger og vender dem, ransager dem til Kernen, hvis der da er nogen. Jeg tror, at man har nærmet sig mere til den Erkendelse, at selv om det ikke abstrakt set er umuligt,